

و در بزرگترین بابیم الله معرفت مناظر مع و ذم و ثواب و عقاب است  
 از آن مقصود پذیرد برین و در بزرگترین بابی است و التماس و تضرع  
 خوف و رجاء و آن امور را رای العین ساختن و در  
 آیات احکام استنباط احکام تغیری بظواهری و ایماآت و در  
 مجازت ذوق ضاله معرفت اصل آن فایده و لذت  
 ساختن مثل آن با آن و مطلع ظهر معرفت لسان  
 عرب و آثار متعلقه به فن تفسیر و مطلع بطن لطف فطن  
 و استقامت فهم با نور باطن و حالت سکینه است و اعلم  
**فصل** از علوم و هدیه در تفسیر که بان اشاره کردیم تاویل  
 قصص انبیاء است علیهم السلام و فقه مزانی این فن است  
 تاویل کرده است مسماه تاویل الاحادیث و اولاد  
 تاویل آن است که هر نسخه که در آن را اجدد میباشد  
 از استعدادهای مجرب و قوم او و از بدیگری که خدای تعالی در آن

صل

وقت نوشته است و گویا به همین معنی اشاره زنده است  
 در آیه و یعلیک من تاویل الاحادیث و بقره تفسیر علوم  
 منزه که منظوق قرآن عظیم بهمانست و همانند از آن  
 باب و اول رساله که نوشت علیه جمع دیگر ترجمه بر زبان فارسی  
 بوجهی که شبیه عربی باشد در قدر کلام و در تفسیر و تفسیر  
 و غیر آن و آن را در فتح الرحمن به ترجمه القرآن مثبت  
 نمودیم و چند در بعضی مواضع بسبب خوف عدم فهم  
 ناخوان بدون تفصیل آن شرط را ترک کرده باشم  
 و بجز معلوم خواص قرآن است سابق جماعه در خواص  
 قرآن تکلم نموده اند بجز بوجهی که بدعا ماند و بوجهی که  
 بسبب ماند استغفر الله منه و این تفسیر را میروند از آنچه  
 منقول است باین فتح نموده اند و یکبار که سبانی حسنی  
 و آیات عظمی و ادعیه بمنبر که را در کنار من نهاده اند که این

ازین